

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 832

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 31 august 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	2–7
11.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale	8–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I poz. 3 și 14 din Legea nr. 195/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 16 alineatul (3), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) de la data înregistrării la organul fiscal central, pentru persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România.”

2. La articolul 24 alineatul (1) litera a), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, sau un alt impozit care substituie impozitul pe profit, potrivit legislației naționale;”.

3. La articolul 24 alineatul (1) litera b), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un alt impozit care substituie unul dintre aceste impozite;”.

4. La articolul 24 alineatul (5) litera b), punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul titlu sau un alt impozit care substituie unul dintre aceste impozite;”.

5. La articolul 26 alineatul (1), partea introductivă a literei c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) ajustările pentru deprecierea creanțelor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, în limita unui procent de 50% din valoarea acestora, altele decât cele prevăzute la lit. d)—f), h) și i), dacă creanțele îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:”.

6. La articolul 40³, partea introductivă a alineatului (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la prevederile art. 184 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, contribuabilul care aplică regulile prevăzute la alin. (1)—(3) beneficiază de dreptul de eșalonare la plată pentru acest impozit, prin achitarea în rate egale pe parcursul a cinci ani, dacă se află în oricare dintre următoarele situații:”.

7. La articolul 40³, după alineatul (4) se introduc patru noi alineate, alineatele (4¹)—(4⁴), cu următorul cuprins:

„(4¹) În situația în care, la acordarea eșalonării la plată prevăzută de alin. (4), există un risc real și demonstrabil de nerecuperare a creanței bugetare, în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării de către organul fiscal a acordului de principiu, contribuabilul are obligația constituirii unei garanții cu respectarea prevederilor art. 193 alin. (6), (7), (7¹), (8), (11), (12), (17) și (24) din Codul de procedură fiscală. Prin risc real și demonstrabil se înțelege existența în evidența fiscală a contribuabilului, la data depunerii declarației conținând impozitul prevăzut la alin. (1), a unor obligații bugetare restante cu o vechime mai mare de 90 de zile și/sau cu o valoare totală mai mare de 20.000 lei, inclusiv impozitul prevăzut la alin. (1). În

acest caz, eșalonarea la plată se acordă cu condiția constituirii garanției.

(4²) Prevederile alin. (4¹) nu se aplică în cazul contribuabililor pentru care poate fi atrasă răspunderea solidară potrivit dispozițiilor art. 42¹⁰.

(4³) Pe perioada derulării eșalonării la plată acordate în temeiul alin. (4) se percep dobânzi în cuantumul prevăzut la art. 197 din Codul de procedură fiscală.

(4⁴) Eșalonarea la plată prevăzută la alin. (4) nu se acordă în următoarele cazuri:

a) contribuabilul se află în procedura falimentului sau în lichidare potrivit prevederilor legale în vigoare;

b) impozitul pe profit calculat potrivit alin. (1)—(3), la data depunerii declarației, intră sub incidența prevederilor art. 167 din Codul de procedură fiscală, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget.”

8. La articolul 40³, partea introductivă a alineatului (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Eșalonarea la plată acordată potrivit alin. (4) își pierde valabilitatea imediat și datoria fiscală poate fi recuperată în următoarele cazuri:”.

9. La articolul 40³ alineatul (6), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) contribuabilul intră în faliment sau face obiectul unei proceduri de lichidare potrivit prevederilor legale în vigoare;

e) contribuabilul nu achită ratele de eșalonare în cuantumul și la termenele de plată din graficul de eșalonare. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea dacă rata de eșalonare este achitată într-un termen de cel mult 90 de zile de la expirarea termenului de plată al acesteia, conform graficului de eșalonare.”

10. La articolul 40³, alineatul (8) se abrogă.

11. La articolul 43, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), în cazul în care dividendele distribuite, potrivit legii, nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-a aprobat distribuirea acestora, impozitul pe dividende aferent se plătește, după caz, până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat următor anului în care s-a aprobat distribuirea dividendelor. Aceste prevederi nu se aplică pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-a aprobat distribuirea acestora, dacă persoana juridică română care primește dividendele îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4) în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz.”

12. La articolul 45, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile art. 41 alin. (8), contribuabilii care declară și plătesc impozitul pe profit anual, cu plăți anticipate, și care intră sub incidența prevederilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2020 pentru instituirea unor măsuri fiscale de stimulare a menținerii/creșterii capitalurilor proprii, precum și pentru completarea unor acte normative, efectuează plata anticipată pentru trimestrul I al fiecărui an fiscal/an fiscal modificat la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei

pentru care se efectuează plata anticipată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului I. Această regulă este aplicabilă și pentru contribuabilii care sunt în al doilea an al perioadei obligatorii prevăzute la art. 41 alin. (3). Aplicarea regulii de calcul a plății anticipate pentru trimestrul I începe cu anul fiscal 2022, respectiv cu anul fiscal modificat care începe în anul 2022, și se încheie cu anul fiscal 2026, respectiv cu anul fiscal modificat care începe în anul 2026, după caz.

(9) Sumele care se scad din impozitul pe profit anual, prevăzute la art. I alin. (12) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2020, se completează cu «Alte sume care se scad din impozitul pe profit, potrivit legislației în vigoare».

13. La articolul 62, litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare și/sau aurului de investiții prevăzute la cap. V — Venituri din investiții, precum și altele decât cele definite la cap. IX — Venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;”.

14. La articolul 84, alineatele (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Prin excepție de la prevederile alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole și veniturile din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor și nu determină venitul net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile.

(11) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani. În cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal, opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită în termen de 30 de zile de la începerea activității.”

15. La articolul 87, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 87. — (1) Contribuabilii care într-un an fiscal au realizat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de peste 5 camere închiriate în scop turistic, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, determină, în anul fiscal următor, venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, și au obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.”

16. La articolul 96, partea introductivă a alineatului (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Intermediarii, societățile de administrare a investițiilor sau societățile de investiții autoadministrate, administratorii de fonduri de investiții alternative, rezidenți fiscali români, care efectuează tranzacțiile prevăzute la art. 94 și 95, atât pentru veniturile obținute din România, cât și pentru cele obținute din străinătate, au următoarele obligații:”.

17. La articolul 97, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare definite de legislația în materie la organisme de plasament colectiv se impun cu o cotă de 5% din suma acestora, impozitul fiind final. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor/sumelor reprezentând câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare de către acționari/asociați/investitori. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor/câștigurilor obținute ca urmare a deținerii de titluri de participare, distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor/asociaților/investitorilor până la sfârșitul anului în care s-a aprobat distribuirea acestora, impozitul pe dividende/câștig se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor distribuirii. Impozitul datorat se virează integral la bugetul de stat.”

18. La articolul 105 alineatul (2), după numărul curent 15 se introduce un nou număr curent, numărul curent 16, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Produce vegetale	Suprafață
„16.	Plante furajere	până la 2,0 ha inclusiv”

19. La articolul 110, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Impozitul datorat în cazul veniturilor obținute ca urmare a participării la jocurile de noroc caracteristice cazinourilor, cluburilor de poker, slot-machine și lozuri, cu valoare mai mare decât plafonul neimpozabil de 66.750 lei, se determină prin aplicarea baremului prevăzut la alin. (2) asupra fiecărui venit brut primit de un participant, iar din rezultatul obținut se scade suma de 667,5 lei.”

20. La articolul 115, alineatele (1²) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1²) În cazul contribuabililor care realizează venituri prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹), impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă, la fiecare plată, de către CEC Bank — S.A. prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut.

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.”

21. La articolul 115, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹) pentru care stabilirea venitului impozabil se determină ca diferență între venituri și cheltuieli, în baza documentelor justificative, impozitul calculat și reținut reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat.”

22. La articolul 116, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Contribuabilii care realizează veniturile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. k¹), pentru care venitul impozabil se stabilește potrivit prevederilor alin. (2) lit. b), au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului în vederea definitivării impozitului anual pe venit.”

23. La articolul 116, alineatele (3³) și (4) se abrogă.

24. La articolul 123, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabili în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice pentru veniturile realizate în anul fiscal anterior, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual impozabil determinat potrivit art. 118, din care se deduce, în limita impozitului datorat, costul de achiziție al aparatelor de marcat electronice fiscale, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, puse în funcțiune în anul respectiv.

(2) Impozitul anual datorat de contribuabilii care au realizat venituri din cedarea folosinței bunurilor, precum și venituri din drepturi de proprietate intelectuală, pentru care determinarea venitului net anual se efectuează prin utilizarea cotei forfetare de cheltuieli, se stabilește prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual impozabil.”

25. La articolul 123¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Entitățile nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, precum și unitățile de cult beneficiază de sumele prevăzute la alin. (1) dacă la momentul plății acestora de către organul fiscal sau angajatorul/plătitorul de venit figurează în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art. 25 alin. (4¹). Sumele primite din impozitul anual datorat sunt folosite în scopul desfășurării activităților nonprofit.”

26. La articolul 123¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Contribuabilii prevăzuți la art. 68¹ alin. (7), art. 72 alin. (8), art. 78 alin. (6), art. 82 alin. (6), art. 101 alin. (12) și art. 123 alin. (4) pot opta pentru depunerea cererii la entitatea nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unitatea de cult, beneficiară a sumei. Entitatea nonprofit/unitatea de cult are obligația de a transmite, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, la organul fiscal competent un formular prin care centralizează cererile primite de la contribuabili, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, sub sancțiunea decăderii.”

27. La articolul 123¹, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (3), (3¹) și (4) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

28. La articolul 133, după alineatul (20) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:

„(21) Contribuabilii care în anul 2021 au realizat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de sub 5 camere închiriate în scop turistic, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, și au determinat venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, în anul 2022 determină venitul net anual pe baza normelor de venit.”

29. La articolul 146, după alineatul (21) se introduce un nou alineat, alineatul (22), cu următorul cuprins:

„(22) Prin excepție de la prevederile alin. (21) lit. c), în cazul persoanelor fizice care obțin avantaje în bani și/sau în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, angajatorul rezident fiscal român sau angajatorul care nu este rezident fiscal român și care intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte poate opta pentru obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale.”

30. La articolul 147, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 146 alin. (2¹) sau (2²), după caz.”

31. La articolul 168, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Prin excepție de la prevederile alin. (2¹) lit. c), în cazul persoanelor fizice care obțin avantaje în bani și/sau în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, angajatorul rezident fiscal român sau angajatorul care nu este rezident fiscal român și care intră sub incidența legislației europene aplicabile

în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte poate opta pentru obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate.”

32. La articolul 169, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 168 alin. (2¹) sau (2²), după caz.”

33. Articolul 218 se modifică și va avea următorul cuprins: „Baza de calcul

Art. 218. — Pentru persoanele prevăzute la art. 216, baza de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii datorate pentru veniturile realizate în afara României se determină potrivit regulilor prevăzute la art. 139, 157 și 220⁴ sau art. 148 și 170, după caz.”

34. La articolul 220⁶, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Prin excepție de la prevederile alin. (2¹) lit. c), în cazul persoanelor fizice care obțin avantaje în bani și/sau în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, angajatorul rezident fiscal român sau angajatorul care nu este rezident fiscal român și care intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte poate opta pentru obligația de calcul, reținere și plată a contribuției asiguratorie pentru muncă.”

35. La articolul 220⁷, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de la terți ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției asiguratorie pentru muncă potrivit alin. (1) revine persoanelor prevăzute la art. 220⁶ alin. (2¹) sau (2²), după caz.”

36. La articolul 224, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, potrivit legii, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-a aprobat distribuirea acestora, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor, respectiv până la data de 25 a primei luni a anului fiscal modificat, următor anului în care s-a aprobat distribuirea dividendelor, după caz. Impozitul nu se calculează, nu se reține și nu se plătește la bugetul de stat pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-a aprobat distribuirea acestora, dacă în ultima zi a anului calendaristic sau în ultima zi a anului fiscal modificat, după caz, persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. c) sau c¹), după caz.”

37. La articolul 229 alineatul (1) litera c) punctul 1, subpunctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un alt impozit care substituie unul dintre acele impozite;”

38. La articolul 229 alineatul (1) litera c) punctul 3, subpunctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, sau un alt impozit care substituie impozitul pe profit, în conformitate cu legislația națională;”.

39. La articolul 229 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) dividendele plătite de un rezident român unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Spațiului Economic European, altul decât statele membre ale Uniunii Europene, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute la art. 43, referitoare la rezidentul român care primește dividendele;”.

40. La articolul 230, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Certificatul de rezidență fiscală, prevăzut la alin. (2), însoțit de o traducere autorizată în limba română, depus prin mijloace electronice de transmitere la distanță la organul fiscal central competent, este acceptat în copie conformă cu originalul și mențiunea că originalul sau copia legalizată a certificatului se află la plătitorul de venit în cazul veniturilor cu regim de reținere la sursă, la persoana juridică română ale cărei titluri de valoare sunt înstrăinate în cazul câștigului de capital, la sediul permanent din România în cazul veniturilor care sunt atribuibile sediului permanent, respectiv la persoana juridică din România unde persoana fizică nerezidentă a fost detașată.”

41. La articolul 230, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) Machetele «Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență potrivit prevederilor art. 7 și art. 59 din Codul fiscal sau ale Convenției de evitare a dublei impunerii, încheiată între România și ....., de către persoana fizică sosită în România și care are o ședere mai mare de 183 de zile», «Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență potrivit prevederilor art. 7 și art. 59 din Codul fiscal sau ale Convenției de evitare a dublei impunerii, încheiată între România și ....., de către persoana fizică plecată din România pentru o perioadă mai mare de 183 de zile», «Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență potrivit prevederilor art. 7 pct. 18 și 37 din Codul fiscal de către persoana juridică străină» se stabilesc prin norme.”

42. La articolul 231, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Obligația prevăzută la alin. (1) revine și plătitorilor de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.”

43. La articolul 266 alineatul (1) punctul 35, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt considerate operațiuni impozabile în România în temeiul art. 268 alin. (4) și alin. (8) lit. a) și art. 315¹ alin. (9) sau corespondentul acestor articole din legislația statului membru de destinație, în cazul în care acesta este altul decât România, sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;”.

44. La articolul 266 alineatul (1) punctul 36, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu sunt considerate operațiuni impozabile în România în temeiul art. 268 alin. (4) și alin. (8) lit. a) și art. 315¹ alin. (9) sau corespondentul acestor articole din legislația statului membru de destinație, în cazul în care acesta este altul decât România, sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;”.

45. La articolul 270 alineatul (12), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (2) privind vânzarea intracomunitară de bunuri la distanță;”.

46. La articolul 293 alineatul (1), după litera f) se introduce o nouă literă, litera f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) importul de bunuri efectuat în România de către Comisia Europeană sau de către o agenție ori un organism înființat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenție ori un astfel de organism importă bunurile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepția situației în care bunurile importate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenție ori organism;”.

47. La articolul 293, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Atunci când condițiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) lit. f¹) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenția ori organismul în cauză care a efectuat importul de bunuri informează organul vamal competent, iar importul bunurilor respective este supus TVA în condițiile aplicabile la momentul respectiv.”

48. La articolul 294 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, litera k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către Comisia Europeană sau către o agenție ori un organism înființat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenție ori un astfel de organism achiziționează bunurile sau serviciile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepția situației în care bunurile și serviciile achiziționate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenție ori organism;”.

49. La articolul 294, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Atunci când condițiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) lit. k¹) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenția ori organismul în cauză care a primit livrarea de bunuri sau prestarea de servicii scutită informează organul fiscal competent, iar livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor respective este supusă TVA în condițiile aplicabile la momentul respectiv.”

50. La articolul 315, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 316 sau art. 317.”

51. La articolul 316, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar care este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 266 alin. (2) lit. b), care nu este înregistrată și nici nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (2), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA dacă optează pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315.”

52. La articolul 317, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 317. — (1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în

România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b)—d) ori alin. (2) sau (2¹), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori alin. (2) sau (2¹), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori alin. (2) sau (2¹), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective;

d) persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315¹, care nu este deja înregistrată conform lit. a)—c) ori alin. (2) sau (2¹), dacă efectuează livrări intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315¹ alin. (8) lit. c) sau d), înainte de livrarea bunurilor.”

53. La articolul 317, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, poate solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care optează pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315.”

54. La articolul 317, alineatele (3) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1)—(2¹).

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru operațiunile prevăzute la alin. (1)—(2¹).”

55. La articolul 456 alineatul (1), literele p) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„p) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c)—f) și j) din Legea nr. 168/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului participant la acțiuni militare, misiuni și operații pe teritoriul sau în afara teritoriului statului român și acordarea unor drepturi acestuia, familiei acestuia și urmașilor celui decedat;

s) clădirea folosită ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 și art. 5 alin. (1)—(3) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare; scutirea rămâne valabilă și în cazul transferului proprietății prin moștenire către copiii acestora, indiferent unde aceștia domiciliază.”

56. La articolul 459 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) impozitului determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, indicată prin declarație pe propria răspundere, prin aplicarea cotei menționate la art. 458 asupra valorii impozabile determinate potrivit art. 457, fără a fi necesară stabilirea valorii prin depunerea documentelor prevăzute la art. 458 alin. (1).”

57. La articolul 464 alineatul (1), literele s) și u) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„s) terenul aferent clădirii de domiciliu aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 și art. 5 alin. (1)—(3) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare; scutirea rămâne valabilă și în cazul transferului proprietății prin moștenire către copiii acestora, indiferent unde aceștia domiciliază;

u) terenul aferent clădirii de domiciliu aflat în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c)—f) și j) din Legea nr. 168/2020;”

58. La articolul 469 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 1 și art. 5 alin. (1)—(3) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, și a persoanelor fizice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport, la alegerea contribuabilului; scutirea rămâne valabilă și în cazul transferului mijlocului de transport prin moștenire către copiii acestora;”

59. La articolul 469 alineatul (1), litera d) se abrogă.

60. La articolul 469, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliile locale pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport pentru:

a) mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol. În cazul scutirii sau reducerii impozitului pe mijloacele de transport acordate persoanelor juridice se vor avea în vedere prevederile legale în vigoare privind acordarea ajutorului de stat;

b) mijloacele de transport aflate în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru un singur mijloc de transport la alegerea contribuabilului.”

61. La articolul 471, după alineatul (8) se introduc opt noi alineate, alineatele (9)—(16), cu următorul cuprins:

„(9) Actul de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport se poate încheia și în formă electronică și semna cu semnătură electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, cu completările ulterioare, între persoane care au domiciliul fiscal în România și se comunică electronic organului fiscal local de la domiciliul persoanei care înstrăinează, organului fiscal local de la domiciliul persoanei care dobândește și organului competent privind radierea/înregistrarea/înmatricularea mijlocului de transport, în scopul radierii/înregistrării/înmatriculării, de către persoana care înstrăinează, de către persoana care dobândește sau de către persoana împuternicită, după caz.

(10) Organul fiscal local de la domiciliul persoanei care înstrăinează mijlocul de transport transmite electronic persoanei care înstrăinează și persoanei care dobândește sau, după caz, persoanei împuternicite, respectiv organului fiscal local de la domiciliul dobânditorului, exemplarul actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport încheiat în formă electronică, completat și semnat cu semnătură electronică, conform prevederilor legale în vigoare.

În situația în care organul fiscal local nu deține semnătură electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001, republicată, cu completările ulterioare, documentul completat se

transmite sub formă scanată, în fișier format pdf, cu mențiunea letrică «Conform cu originalul».

(11) Organul fiscal local de la domiciliul persoanei care dobândește mijlocul de transport completează exemplarul actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport încheiat în formă electronică, conform prevederilor în vigoare, pe care îl transmite electronic persoanelor prevăzute la alin. (9), semnat cu semnătura electronică.

În situația în care organul fiscal local nu deține semnătură electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001, republicată, cu completările ulterioare, documentul completat se transmite sub formă scanată, în fișier format pdf, cu mențiunea letrică «Conform cu originalul».

(12) Persoana care dobândește/înstrăinează mijlocul de transport sau persoana împuternicită, după caz, transmite electronic un exemplar completat conform alin. (10) și (11) organului competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport. Orice alte documente necesare și obligatorii, cu excepția actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport întocmit în formă electronică și semnat cu semnătură electronică, se pot depune pe suport hârtie sau electronic conform procedurilor stabilite de organul competent.

(13) Actul de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport întocmit, în format electronic, potrivit alin. (9) se utilizează de către:

- a) persoana care înstrăinează;
- b) persoana care dobândește;
- c) organele fiscale locale competente;
- d) organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport.

(14) Orice alte acte, cu excepția actului de înstrăinare-dobândire a mijloacelor de transport întocmit în formă electronică și semnat cu semnătură electronică, solicitate de organele fiscale locale pentru scoaterea din evidența fiscală a bunului, respectiv înregistrarea fiscală a acestuia, se pot depune și electronic la acestea, sub formă scanată, în fișier format pdf, cu mențiunea letrică «Conform cu originalul» însoțită de către vânzător sau de cumpărător și semnate cu semnătură electronică de către contribuabilul care declară.

(15) Actul de înstrăinare-dobândire a unui mijloc de transport, întocmit în forma prevăzută la alin. (9), încheiat între persoane cu domiciliul fiscal în România și persoane care nu au domiciliul fiscal în România, se comunică electronic de către persoana care l-a înstrăinat către autoritățile implicate în procedura de scoatere din evidența fiscală a bunului. Prevederile alin. (10) și (11) se aplică în mod corespunzător.

(16) În cazul unei hotărâri judecătorești care consfințește faptul că o persoană a pierdut dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport, aceasta se poate depune la organul fiscal local în formă electronică sub formă scanată, în fișier format pdf, cu mențiunea letrică «Conform cu originalul» și semnată electronic în conformitate cu alin. (9) de către contribuabil.”

62. La articolul 481, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 481. — (1) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.”

Art. II. — Punctul 13 al articolului I din Legea nr. 296/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1269 din 21 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă începând cu data de 1 ianuarie 2022.

Art. III. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare în termen de trei zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

a) prevederile art. I pct. 5 și 18 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2022;

b) prevederile art. I pct. 15 și 16 se aplică veniturilor realizate începând cu data de 1 ianuarie 2022;

c) prevederile art. I pct. 29—32, 34 și 35 se aplică începând cu veniturile aferente lunii următoare celei în care prezenta ordonanță intră în vigoare;

d) prevederile art. I pct. 46—49 intră în vigoare începând cu data de 1 noiembrie 2021.

(2) Scutirile de TVA prevăzute la art. I pct. 46 și 48 se aplică pentru importurile, livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2021.

Art. IV. — Normele privind aplicarea prevederilor art. 293 alin. (1) lit. f¹), art. 293 alin. (3), art. 294 alin. (1) lit. k¹) și art. 294 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor în termen de 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe.

Art. V. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

★

Prevederile art. I pct. 7 și 9 transpun art. 5 alin. (3) și alin. (4) lit. (d) și (e) din Directiva (UE) 2016/1.164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 193 din 19 iulie 2016.

Prevederile art. I pct. 46—49 transpun Directiva (UE) 2021/1.159 a Consiliului din 13 iulie 2021 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește scutirile temporare aplicate importurilor și anumitor livrări de bunuri sau prestări de servicii, ca răspuns la pandemia de COVID-19, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 250 din 15 iulie 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Dan Vilceanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltán

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Ștefan Gheorghe,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Daniela Anda Grigore Gîțman,

secretar de stat

București, 30 august 2021.

Nr. 8.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. 1.3 și 14 din Legea nr. 195/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„19. *declarație informativă* — actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice informații în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale, bunurile și veniturile impozabile, precum și în legătură cu evidențele contabile și fiscale, inclusiv fișierul standard de control fiscal, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât cele prevăzute la pct. 18;”.

2. La articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dacă traducerea în limba română se efectuează dintr-o scriere care nu are caractere latine, la documentul tradus se va atașa și copia legalizată de pe înscrisul original.”

3. La articolul 11, alineatul (6¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6¹) În scopul aplicării prevederilor alin. (3) lit. d), solicitantul care prin natura activității solicită frecvent informații de natura secretului fiscal despre clienții/partenerii săi poate încheia un protocol privind schimbul de informații cu organul fiscal deținător al informației ce se transmite, utilizând sistemul informatic în conformitate cu art. 70¹.”

4. După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:

„**Competența în cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere**

Art. 33¹. — În cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, competența pentru administrarea obligațiilor fiscale datorate de acestea ca urmare a exercitării profesiei sau desfășurării activității revine organului fiscal teritorial din cadrul A.N.A.F., stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

5. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, fișierul standard de control fiscal stocat într-un mediu care asigură unicitatea, integralitatea și integritatea acestuia, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.”

6. La articolul 55, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cadrul căilor administrative și judiciare de atac, organul fiscal are obligația punerii la dispoziție a unei copii sau a unui link care să asigure accesul la varianta electronică a fișierului standard de control fiscal, cu respectarea prevederilor art. 11 alin. (3).”

7. După articolul 59 se introduce un nou articol, articolul 59¹, cu următorul cuprins:

„**Obligația de depunere a fișierului standard de control fiscal**

Art. 59¹. — (1) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a depune la organul fiscal central o declarație cuprinzând informații din evidența contabilă și fiscală, denumită în continuare *fișierul standard de control fiscal*.

(2) Fișierul standard de control fiscal se depune în format electronic, la termenul stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F..

(3) În cazul în care depunerea fișierului standard de control fiscal nu a fost validată ca urmare a detectării unor erori în completarea sa, data înregistrării fișierului valid este data din mesajul transmis inițial cu condiția depunerii de către contribuabil/plătitor a unui fișier valid în termen de 5 zile lucrătoare după termenul prevăzut la alin. (2).

(4) Natura informațiilor pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le declare prin fișierul standard de control fiscal, modelul de raportare, precum și data/datele de la care categoriile de contribuabili/plătitori sunt obligate să depună fișierul standard de control fiscal se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(5) Procedura de transmitere a fișierului standard de control fiscal, precum și condițiile în care se realizează transmiterea se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

8. La articolul 69, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt obligate să se înroleze în sistemul informatic PatrimVen, astfel cum acesta este definit la art. 70¹ alin. (2).”

9. La articolul 70¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70¹. — (1) Furnizarea de informații și documente între Ministerul Finanțelor/A.N.A.F. și autoritățile publice, instituțiile publice și de interes public din administrația publică centrală și locală, precum și alte persoane juridice de drept privat, în temeiul prezentului cod sau al altor acte normative, se realizează, în formă dematerializată, astfel:

a) în cazul autorităților publice, instituțiilor publice și de interes public din administrația publică centrală și locală utilizând sistemul informatic propriu al Ministerului Finanțelor/A.N.A.F., denumit *PatrimVen*;

b) în cazul persoanelor juridice de drept privat utilizând sisteme informatice dedicate.”

10. La articolul 79, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilii/plătitorii persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent în una dintre formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să transmită organului fiscal central documente de natura celor prevăzute la alin. (1) prin mijloace electronice de transmitere la distanță în condițiile prezentului articol, respectiv prin înrolarea în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F.

(12) În situația în care contribuabilii/plătitorii nu își îndeplinesc obligația comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță a cererilor, înscrisurilor sau oricăror altor documente în condițiile alin. (11), iar acestea sunt depuse la organul fiscal central în format letric, nu vor fi luate în considerare, urmând ca acesta să notifice contribuabilii/plătitorii cu privire la obligativitatea comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță.”

11. La articolul 83, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1)—(3), pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice, stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

12. La articolul 92, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) În cazul suspendării executării deciziei de declarare în inactivitate, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele deciziei de inactivare sunt suspendate până la încetarea acesteia și contribuabilul/plătitorul se reactivează pe perioada suspendării.”

13. La articolul 105 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în situația în care prin hotărâri judecătorești definitive s-au stabilit în sarcina plătitorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora ori plata unor sume sau acceptarea unor cheltuieli care generează modificarea bazei de impozitare și a obligațiilor fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare.”

14. La articolul 113 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului, inclusiv din fișierul standard de control fiscal;”

15. La articolul 129, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), refacerea inspecției fiscale se realizează de către aceeași echipă de inspecție care a încheiat actul desființat dacă, din motive obiective, nu există posibilitatea refacerii inspecției fiscale de către o altă echipă de inspecție.”

16. La articolul 157 alineatul (2), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit capitolului IV¹, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eşalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. d), precum și celelalte obligații fiscale, care sunt condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, dacă pentru acestea nu s-au împlinit termenele suplimentare astfel cum sunt prevăzute la art. 209⁴ alin. (1);”

17. La articolul 157 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat și confirmat în condițiile legii;”

18. La articolul 164, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate.

(7) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în următoarele situații:

a) documentele de plată sunt întocmite de terții popriți;

b) creanța fiscală este administrată de organ fiscal diferit. În acest caz, cererea se depune de debitor la organul fiscal la care s-a creditat contul bugetar cu plata efectuată eronat.”

19. Articolul 169 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 169. — (1) Taxa pe valoarea adăugată, denumită în continuare TVA, solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, depuse în cadrul termenului legal de depunere, se rambursează de organul fiscal central, cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, depuse de contribuabilii mari și mijlocii, stabiliți potrivit prevederilor art. 30 alin. (3), care se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate, în cazul în care:

a) contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite;

c) pentru contribuabilul/plătitorul respectiv a fost declanșată procedura de lichidare voluntară sau a fost deschisă procedura de insolvență, cu excepția celor pentru care s-a confirmat un plan de reorganizare, în condițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, depuse de alți contribuabili/plătitori decât cei prevăzuți la alin. (2) care se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate, în cazul în care:

a) contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite;

c) pentru contribuabilul/plătitorul respectiv a fost declanșată procedura de lichidare voluntară sau a fost deschisă procedura de insolvență, cu excepția celor pentru care s-a confirmat un plan de reorganizare, în condițiile legii speciale;

d) contribuabilul/plătitorul depune primul decont cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, după înregistrarea în scopuri de TVA;

e) soldul sumei negative de TVA solicitată la rambursare provine dintr-un număr de perioade mai mare decât numărul perioadelor de raportare utilizate într-o perioadă de 12 luni.

(4) În sensul prezentului articol, se consideră că persoanele impozabile prezintă un risc de rambursare necuvenită a TVA dacă se regăsesc în oricare dintre următoarele situații:

a) organele fiscale primesc documente oficiale de la alte instituții, care vizează aspecte de natură fiscală și se constată că au incidență în acordarea unei rambursări necuvenite de TVA;

b) în cadrul acțiunilor de control fiscal s-au constatat fapte care pot întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni cu implicații de natură fiscală;

c) cu ocazia inspecției fiscale ulterioare au fost stabilite diferențe mai mari de 10% din suma rambursată, dar nu mai puțin de 50.000 lei pentru fiecare decont de TVA care a făcut obiectul inspecției fiscale ulterioare;

d) s-au constatat neconcordanțe semnificative, verificate și confirmate de organul fiscal, între informațiile înscrise în declarațiile informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA depuse de persoana impozabilă și cele depuse de partenerii de afaceri și/sau neconcordanțe semnificative între informațiile înscrise în declarațiile informative privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare depuse de persoana impozabilă și cele depuse de partenerii de afaceri și transmise organului fiscal prin intermediul sistemului informatic de schimb de informații privind TVA între statele membre ale Uniunii Europene.

(5) În cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, depuse după termenul legal de depunere, suma negativă din acestea se preia în decontul perioadei următoare.

(6) În cazul decontului cu sumă negativă de TVA depus în numele unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal, dispozițiile alin. (2) sau (3), după caz, sunt aplicabile atât pentru reprezentantul grupului fiscal, cât și pentru membrii acestuia.

(7) Procedura de aplicare a prevederilor prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(8) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc.

(9) În cazul inspecției fiscale anticipate, efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA, prin excepție de la prevederile art. 117, perioada supusă inspecției fiscale va cuprinde exclusiv perioadele fiscale în care s-au derulat operațiunile care au generat soldul sumei negative a taxei. Dispozițiile art. 94 alin. (3) rămân aplicabile.

(10) În situația în care se constată indicii privind nerespectarea legislației fiscale ori stabilirea incorectă a obligațiilor fiscale, prin operațiuni care s-au desfășurat în afara perioadei prevăzute la alin. (9), inspecția fiscală se extinde corespunzător, cu respectarea prevederilor art. 117."

20. La articolul 170¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

21. La articolul 184 alineatul (6), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) obligațiile fiscale care reprezintă ajutor de stat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.”

22. După articolul 184 se introduce un nou articol, articolul 184¹, cu următorul cuprins:

„Reguli speciale privind eșalonarea la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ din Codul fiscal

Art. 184¹. — (1) Procedura de executare silită nu începe pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

(2) Debitorii care la data depunerii declarației prin care calculează impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal au în derulare înlesniri la plată acordate potrivit prevederilor legale în vigoare pot beneficia de eșalonare la plată potrivit prezentului articol.

(3) Prevederile art. 165 alin. (4) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește ordinea de stingere a obligațiilor fiscale. Dacă suma plătită de către debitor nu este suficientă pentru a stinge ratele din graficele de eșalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechi decizii de eșalonare la plată.

(4) Obligațiile fiscale principale și accesorii rămase de plată din eșalonările la plată și/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prevederilor art. 40³ alin. (6) din Codul fiscal ori potrivit prevederilor în baza cărora au fost acordate celelalte înlesniri la plată, în scopul încadrării în condițiile de menținere a valabilității eșalonării la plată, sunt exigibile și au termen de plată data pierderii valabilității eșalonărilor la plată, respectiv data comunicării deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare.

(5) Pentru debitorii care au obținut o înlesnire la plată conform prevederilor legale în vigoare și optează prin cerere pentru eșalonare la plată potrivit art. 40³ alin. (4) din Codul fiscal, condiția de menținere a valabilității eșalonărilor la plată privind achitarea obligației fiscale declarate se consideră îndeplinită.

(6) Nu este considerat restant impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal pentru care s-a acordat și este în derulare o eșalonare la plată, potrivit acestui articol, dacă pentru acesta nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eșalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 40³ alin. (6) lit. e) din Codul fiscal.

(7) Debitorul poate renunța la eșalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eșalonare.

(8) Graficul de eșalonare se poate suplimenta ca urmare a depunerii declarației rectificative, cu respectarea perioadei de eșalonare acordată inițial.

(9) Pe perioada derulării eșalonării la plată, cu sumele de rambursat/de restituit se sting obligațiile în ordinea prevăzută la art. 165 alin. (4), în limita sumei aprobate la rambursare/restituire. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.

(10) Pentru debitorii care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar se aplică în mod corespunzător prevederile art. 204.

(11) Pentru debitorii care beneficiază de eșalonare la plată potrivit art. 40³ alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207.

(12) Debitorul trebuie să constituie garanția prevăzută la art. 40³ alin. (4)¹ din Codul fiscal, în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării acordului de principiu, dacă are această obligație.

(13) Procedura de acordare de către organul fiscal central a eșalonării la plată a impozitului prevăzut de art. 40³ alin. (4) din Codul fiscal, precum și formularistica utilizată se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(14) În situația în care cererea prevăzută la alin. (5) se respinge, contribuabilul are obligația să plătească impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.”

23. La articolul 194 alineatul (1), după litera n) se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„o) să achite impozitul pe profit calculat și declarat potrivit art. 40³ alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere a solicitării de eșalonare.”

24. După articolul 209 se introduce un nou capitol, capitolul IV¹ — Eșalonarea la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central, alcătuit din articolele 209¹—209¹⁴, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV¹

Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central

Instituirea posibilității acordării eșalonărilor la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central

Art. 209¹. — (1) Pentru obligațiile fiscale principale și accesorii restante a căror vechime este de maximum 12 luni anterioare datei depunerii cererii și nestinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, administrate de organul fiscal central, denumit în continuare organ fiscal, se aprobă eșalonarea la plată pe o perioadă de cel mult 12 luni.

(2) În sensul prezentului capitol, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de debitor sunt asimilate persoanelor juridice.

(3) Eșalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul capitol.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și pentru obligațiile fiscale preluate de organele fiscale de la alt organ fiscal sau de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competență, în situația în care acesta are loc pe perioada derulării unei eșalonări la plată. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competență, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente.

(5) În scopul acordării eșalonării la plată, sunt asimilate obligațiilor fiscale:

a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

b) creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(6) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eșalonări acordate în temeiul prezentului capitol sau potrivit capitolului I — «Înlesniri la plată pentru obligațiile bugetare datorate după data declarării stării de urgență, administrate de organul fiscal central» din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, care și-a pierdut valabilitatea, precum și obligațiile fiscale care reprezintă condiție de menținere a valabilității unei eșalonări la plată acordate în temeiul capitolului I — «Înlesniri la plată pentru obligațiile bugetare datorate după data declarării stării de urgență, administrate de organul fiscal central» din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările și completările ulterioare;

b) obligațiile fiscale care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;

c) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

d) obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii

de eșalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente;

e) obligațiile fiscale admise la masa credală, pentru debitorii pentru care s-a deschis procedura insolvenței;

f) obligațiile fiscale care reprezintă ajutor de stat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.

(7) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice, 2.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

(8) Pentru a beneficia de eșalonarea la plată prevăzută la alin. (1), debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să depună o cerere la organul fiscal, la care debitorul poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând cuantumul propus al ratelor de eșalonare;

b) să nu se afle în procedura falimentului;

c) să nu se afle în dizolvare;

d) să nu înregistreze obligații fiscale restante cu o vechime mai mare de 12 luni anterioară datei depunerii cererii și nestinse la data eliberării certificatului de atestare fiscală;

e) să nu i se fi stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 25 și 26. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma reprezentând obligații fiscale restante ale debitorului, pentru care a fost atrasă răspunderea, a fost stinsă, condiția se consideră îndeplinită.

(9) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (8), debitorul trebuie să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal în conformitate cu ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care sunt aprobate formularele de înregistrare fiscală a contribuabililor/plătitorilor și a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

(10) Condiția prevăzută la alin. (9) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal.

(11) În scopul acordării eșalonării la plată potrivit prezentului capitol, prevederile art. 188—190, art. 204, art. 205 și art. 207 se aplică în mod corespunzător.

(12) Dispozițiile prezentului capitol sunt aplicabile și debitorilor care au garantate obligațiile fiscale potrivit art. 210, art. 211 și art. 235.

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

Art. 209². — (1) După primirea cererii, organul fiscal eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, inclusiv în cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 158, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale existente în sold la data eliberării acestuia.

Modul de soluționare a cererii

Art. 209³. — (1) Cererea debitorului se soluționează de organul fiscal în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, prin decizie de eşalonare la plată ori decizie de respingere, după caz.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de eşalonare la plată. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată, cu excepția situației prevăzute la art. 190 alin. (2).

(3) La cererea debitorului, organul fiscal poate aproba plata diferențiată a ratelor de eşalonare.

(4) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6) și (7);

b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 209¹ alin. (8) și (9);

c) cererea nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eşalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;

d) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eşalonare la plată.

(5) După eliberarea certificatului de atestare fiscală, organul fiscal verifică încadrarea cererii în prevederile prezentului capitol și comunică debitorului decizia de respingere sau decizia de eşalonare la plată, după caz.

(6) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către debitor în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207 alin. (1).

(7) În cazul în care în perioada dintre data depunerii cererii de eşalonare la plată și data eliberării certificatului de atestare fiscală, debitorul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale datorate, se sting mai întâi obligațiile fiscale restante a căror vechime este mare de 12 luni anterioară datei depunerii cererii și apoi obligațiile ce pot face obiectul eşalonării la plată potrivit prezentului capitol.

(8) Pe perioada eşalonării la plată acordată potrivit prezentului capitol, în scopul aplicării reducerii prevăzute la art. 181 alin. (2) lit. b), penalitățile de nedeclarare cuprinse în certificatul de atestare fiscală se amână la plată prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de eşalonare la plată. Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător.

Condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată

Art. 209⁴. — (1) Eşalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată inclusiv, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2). Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv;

b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2). Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege;

c) să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative sau din declarații depuse aferente obligațiilor fiscale pentru care nu există obligația de declarare în vectorul fiscal, în termen de cel mult 30 de zile de la data

depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

d) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eşalonare. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eşalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare;

e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării acestei decizii, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

f) să se achite obligațiile stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

g) să se achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

h) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

i) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

j) să se achite sumele reprezentând obligații fiscale restante ale debitorului pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

k) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 209¹ alin. (8) lit. b) și c);

l) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de eşalonarea la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2).

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării eşalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eşalonării la plată.

(3) În situația în care sumele eşalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal comunică debitorului decizia de finalizare a eşalonării la plată.

Modificarea deciziei de eşalonare la plată în perioada de valabilitate a eşalonării

Art. 209⁵. — (1) Pe perioada de valabilitate a eşalonării, decizia de eşalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eşalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal:

a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eşalonării la plată, prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)—c), e)—i) și l);

b) obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, prevăzute la art. 209¹⁰ alin. (2), cu excepția sumelor de natura celor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. j).

(2) Debitorul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de eșalonare la plată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, la care poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând cuantumul propus al ratelor de eșalonare. Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (8) și (9) și la art. 209⁴ alin. (1) lit. h) și i) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de eșalonare la plată prin includerea tuturor obligațiilor fiscale ce reprezintă condiția de menținere a valabilității eșalonării la plată la data depunerii cererii, cu excepția celor pentru care art. 209⁴ alin. (1) nu prevede posibilitatea debitorului de a solicita eșalonarea la plată.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)—c), e)—i) sau l), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209¹⁰ alin. (2) și se soluționează de organul fiscal, în termen de 5 zile lucrătoare, prin decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eșalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eșalonare deja aprobate.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum și pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată în derulare, la cererea debitorului, se poate aproba și o altă perioadă de eșalonare, dar care nu poate depăși perioada prevăzută la art. 209¹ alin. (1).

(6) Cuantumul și termenele de plată ale noilor rate de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată.

(7) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată se respinge, debitorul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.

(8) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, decizia de eșalonare la plată se modifică, la cererea debitorului, fără a fi limitate numeric conform alin. (2).

(9) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, decizia de eșalonare la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului, fără a fi limitate la numărul prevăzut la alin. (2).

(10) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale ale unui debitor care nu beneficiază de eșalonare la plată și fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de eșalonarea la plată.

Renunțarea la eșalonarea la plată

Art. 209⁶. — (1) Debitorul poate renunța la eșalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eșalonare.

(2) În cazul renunțării la eșalonare, debitorul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eșalonare până la data la care intervine pierderea valabilității eșalonării la plată. Prevederile art. 209⁴ alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eșalonării la plată.

Dobânzi și penalități de întârziere

Art. 209⁷. — (1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2), se datorează și se calculează dobânzi. Nivelul dobânzii este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(2) Dobânzile se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eșalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eșalonare la plată și până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d), după caz.

(3) Dobânzile datorate și calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d) se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 se calculează până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată.

(5) Pentru obligațiile bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, și pentru care legislația specifică prevede un alt regim privind calculul dobânzilor, sunt aplicabile prevederile legislației specifice.

(6) Pentru debitorii care se află în perioada de observație sau în reorganizare judiciară se datorează obligații fiscale accesorii potrivit legii care reglementează această procedură.

Penalitate

Art. 209⁸. — (1) Pentru rata de eșalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 190 alin. (5), se percepe o penalitate care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(2) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rămasă nestinsă din rata de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

Art. 209⁹. — (1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 209⁴ alin. (1) și art. 209⁵ alin. (7). Organul fiscal emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată, care se comunică debitorului.

(2) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată de organul fiscal, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, se datorează o penalitate de 5%. Prevederile art. 209⁸ alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile fiscale principale eșalonate la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181. În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru aceste obligații fiscale se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1).

(5) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de organul fiscal, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eșalonare la plată dobânzi potrivit art. 174.

(6) În cazul debitorilor care solicită înlesniri la plată potrivit capitolului IV — Înlesniri la plată, ulterior pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de organul fiscal potrivit prezentului capitol, pentru obligațiile fiscale principale și/sau obligațiile fiscale accesorii rămase de plată din eșalonarea la plată, penalitatea datorată potrivit art. 209⁸ se anulează.

Menținerea eșalonării la plată

Art. 209¹⁰. — (1) Debitorul poate solicita organului fiscal menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)—j) și l), de două ori pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, dacă depune o cerere în acest scop, înainte de stingerea în totalitate a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eșalonării la plată. Cererea se soluționează, în termen de 5 zile lucrătoare, prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării, cu păstrarea perioadei de eșalonare aprobate inițial.

(2) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 209⁴ sunt aplicabile în mod corespunzător.

Suspendarea executării silite

Art. 209¹¹. — (1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)—c), e)—j) și l) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. f), executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eșalonare la plată către debitor, organele fiscale comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate de organele fiscale de care depinde menținerea valabilității eșalonării la plată;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia debitorului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului se suspendă de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

Prevederi speciale aplicabile debitorilor care au în derulare înlesniri la plată

Art. 209¹². — (1) Debitorii care la data depunerii cererii de eșalonare la plată potrivit prezentului capitol au în derulare eșalonări la plată acordate potrivit capitolului IV — Înlesniri la plată pot beneficia de înlesniri la plată potrivit prezentului capitol.

(2) În baza cererii depuse de către debitorii, organul fiscal emite, după caz, decizie de acordare a eșalonării la plată pentru obligațiile fiscale prevăzute la art. 209¹ alin. (1) sau decizie de respingere.

(3) Prevederile art. 165 alin. (4) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește ordinea de stingere a obligațiilor fiscale. Dacă suma plătită de către debitor nu este suficientă pentru a stinge ratele din cele două grafice de eșalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechi decizii de eșalonare la plată.

(4) Obligațiile fiscale principale și accesorii rămase de plată din eșalonările la plată și/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prezentului capitol ori potrivit art. 199 alin. (1) și art. 208 alin. (4), în scopul încadrării în condițiile de menținere a valabilității eșalonării la plată, sunt exigibile și au termen de plată la data pierderii valabilității înlesnirilor la plată, respectiv data comunicării deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, a deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare.

Prevederi speciale pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă de către organele abilitate ale statului

Art. 209¹³. — (1) Pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă pe perioada stării de urgență/alertă prin hotărâri emise de către organele abilitate ale statului, condițiile de menținere a valabilității eșalonărilor la plată acordate potrivit art. 209⁴ se suspendă, la cerere, până la data la care este reluată activitatea.

(2) Pentru plata cu întârziere a ratelor din graficele de eșalonare neachitate până la data reluării activității, nu se calculează și nu se datorează dobânzi și penalități potrivit art. 209⁷. În acest caz, până la primul termen de plată după data constatării reluării activității, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eșalonare, cu respectarea perioadei de eșalonare aprobate. Noul grafic de eșalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(3) Obligațiile care intră sub incidența măsurilor prevăzute la alin. (1), cu excepția acelor care privesc ratele din graficele de eșalonare refăcute conform alin. (2), se consideră îndeplinite în următoarele situații:

a) pentru situația în care termenele prevăzute la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2) s-au împlinit până la data constatării reluării activității, dacă acestea se execută în termen de 30 de zile de la data constatării acestui fapt;

b) pentru celelalte situații decât cele prevăzute la lit. a), la împlinirea termenului prevăzut la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2).

(4) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (3) lit. a), debitorii pot solicita modificarea eșalonării la plată, cu condiția ca cererea să fie depusă în termen de 30 de zile de la data constatării reluării activității, prevederile art. 209⁵ aplicându-se în mod corespunzător.

Procedura de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată

Art. 209¹⁴. — Procedura de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

25. La articolul 213, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care au fost instituite măsuri asigurătorii și au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii, măsurile asigurătorii rămân valabile 3 luni de la data sesizării penale. La împlinirea acestui termen sau după instituirea măsurilor asigurătorii de către organele de urmărire penală potrivit Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, dar nu mai târziu de 3 luni, măsurile asigurătorii instituite de organul fiscal se ridică.”

26. La articolul 235, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție contestația ori acțiunea în contencios administrativ este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția după 30 de zile de la data la care acțiunea în contencios administrativ este respinsă definitiv, dar nu mai târziu de ultima zi de valabilitate a acesteia, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul/plătitorul nu plătește obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația sau acțiunea în contencios administrativ;

b) contribuabilul/plătitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție;

c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

27. La articolul 247, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatele (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Dacă bunurile care constau în obiecte de metale prețioase și pietre prețioase asupra cărora au fost instituite sechestre asigurătorii de către organele judiciare, în orice fază a procesului penal pentru care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, s-a dispus recuperarea creanțelor bugetare administrate de organul fiscal central și menținerea măsurilor asigurătorii, se află depozitate la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, atunci acestea se ridică și se valorifică de către organele de executare silită prevăzute la art. 220 alin. (2) lit. a).

(9) Procedura de aplicare a alin. (8) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

28. La articolul 263, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cererea debitorului privind stingerea creanțelor fiscale, potrivit alin. (1), se analizează de către o comisie constituită la nivelul organului fiscal competent. Componenta comisiei se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F. sau, după caz, prin hotărâre a autorității deliberative. În aceleași condiții se stabilește și documentația care însoțește cererea.”

29. După articolul 337 se introduce un nou articol, articolul 337¹, cu următorul cuprins:

„Contravenții aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor referitoare la fișierul standard de control fiscal

Art. 337¹. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a fișierului standard de control fiscal;

b) depunerea incorectă ori incompletă a fișierului standard de control fiscal.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la lit. a);

b) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la lit. b).

(3) Nu se sancționează contravențional:

a) persoanele care corectează fișierul standard de control fiscal până la termenul legal de depunere a următorului fișier;

b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează fișierul standard de control fiscal ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.”

Art. II. — (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale sau verificării situației fiscale personale începute după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii

nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare, și încheiate conform art. 130 alin. (4) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care obligațiile bugetare principale au fost stinse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu condiția ca cererea să fie depusă până la termenul prevăzut la alin. (1) lit. b).

(3) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului articol și care au fost stinse atât înainte, cât și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se restituie potrivit art. 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei verificări documentare și pentru care s-a comunicat decizia de impunere după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2022, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din aceeași lege în cazul deciziilor de impunere comunicate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, respectiv în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe în cazul deciziilor de impunere comunicate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, respectiv în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere dacă termenul de 90 de zile se împlinesc după 31 ianuarie 2022 inclusiv.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care obligațiile bugetare principale au fost stinse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu condiția ca cererea să fie depusă până la termenul prevăzut la alin. (1) lit. b).

(3) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului articol și care au fost stinse atât înainte, cât și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se restituie potrivit art. 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — (1) Pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă pe perioada stării de urgență/alertă, prin hotărâri emise de către organele abilitate ale statului și care beneficiază de eșalonări la plată, acordate de organul fiscal central, potrivit actelor normative în vigoare, condițiile de menținere a valabilității acestora se suspendă, la cerere, până la data la care este reluată activitatea.

(2) Pentru plata cu întârziere a ratelor din graficele de eşalonare neachitate până la data reluării activităţii nu se calculează şi nu se datorează dobânzi şi penalităţi potrivit actelor normative în baza cărora au fost acordate eşalonările la plată. În acest caz, până la primul termen de plată după data constatării reluării activităţii, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. Noul grafic de eşalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(3) Obligaţiile care intră sub incidenţa măsurilor prevăzute la alin. (1), cu excepţia acelor care privesc ratele din graficele de eşalonare refăcute conform alin. (2), se consideră îndeplinite în următoarele situaţii:

a) pentru situaţia în care termenele condiţiilor de menţinere a valabilităţii eşalonărilor la plată s-au împlinit până la data constatării reluării activităţii, dacă acestea se execută în termen de 30 de zile de la data constatării acestui fapt;

b) pentru celelalte situaţii decât cele prevăzute la lit. a), la împlinirea termenului pentru îndeplinirea condiţiilor de menţinere a valabilităţii eşalonărilor la plată, prevăzut de actele normative în baza cărora au fost acordate aceste eşalonări.

(4) Pentru obligaţiile prevăzute la alin. (3) lit. a), contribuabilii pot solicita modificarea eşalonării la plată, cu condiţia ca cererea să fie depusă în termen de 30 de zile de la data constatării reluării activităţii, aplicându-se în mod corespunzător prevederile legale privind modificarea deciziei de eşalonare la plată, prevăzute de actele normative în baza cărora au fost acordate aceste eşalonări.

Art. V. — În cazul debitorilor care solicită înlesniri la plată potrivit capitolului IV — Înlesniri la plată din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, ulterior pierderii valabilităţii eşalonării la plată acordate de organul fiscal potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, pentru obligaţiile fiscale principale şi/sau obligaţii fiscale accesorii rămase de plată din eşalonarea la plată, penalitatea datorată potrivit art. 9 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările şi completările ulterioare, se anulează.

Art. VI. — (1) Dispoziţiile art. I pct. 1, 4, 5—7, 14 şi 29 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2022.

(2) Dispoziţiile art. I pct. 8 şi 10 se aplică începând cu data de 1 martie 2022.

(3) Dispoziţiile art. I pct. 16 şi 24 se aplică începând cu data de 1 octombrie 2021.

(4) Dispoziţiile art. I pct. 19 se aplică începând cu data de 1 februarie 2022.

(5) Deconturile cu sumă negativă de TVA cu opţiune de rambursare în curs de soluţionare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe se soluţionează potrivit normelor legale în vigoare la momentul depunerii acestora.

(6) Cererile de eşalonare la plată depuse potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea şi completarea unor acte normative, precum şi pentru prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, în curs de soluţionare la data de 1 octombrie 2021 se soluţionează potrivit normelor legale în vigoare la data depunerii cererii.

(7) Eşalonările la plată acordate potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările ulterioare, se supun prevederilor acestei ordonanţe de urgenţă.

(8) Prevederile art. 263 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 28, se aplică şi pentru cererile de dare în plată aflate în curs de soluţionare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe. În acest caz, cererile de dare în plată se predau organului fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe.

Art. VII. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu cele aduse prin prezenta ordonanţă, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul finanţelor,

Dan Vilceanu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice şi administraţiei,

Cseke Attila Zoltán

Bucureşti, 30 august 2021.

Nr. 11.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relaţii cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, Bucureşti; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 şi 021.401.00.72,

e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

